

UZASADNIENIE

WYROKU W CAŁOŚCI

Decyzją z 24.02.2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 15zv ustawy z 2.03.2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.)(dalej ustawa o (...) 19) w związku z art. 15zt ust. 1 i § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 19.01.2021 r. w sprawie wsparcia uczestników obrotu gospodarczego poszkodowanych wskutek pandemii (...)/ID-19 (Dz. U. poz. 152) oraz w związku z art. 83 ust. 1 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266 ze zm.), odmówił D. S. prawa do ponownego świadczenia postojowego. W uzasadnieniu ZUS argumentował, że zgodnie z oświadczeniem wnioskodawczyni przychód z działalności uzyskany w styczniu 2021 r. był niższy o co najmniej 40% w porównaniu do przychodu uzyskanego w styczniu 2020 r. ZUS podniósł, że na podstawie danych zaewidencjonowanych w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej dodanie kodu (...) 82.30.Z wskazanego we wniosku nastąpiło dopiero 30.09.2020 r. Z powyższego ZUS wywiódł, że tym samym w styczniu 2020 r. wnioskodawczyni nie prowadziła działalności ze wskazanym kodem (...) i oświadczenie o spadku przychodów nie potwierdza stanu faktycznego. W efekcie Zakład stwierdził, że wnioskodawczyni nie przysługuje prawo do ponownego świadczenia postojowego na podstawie wniosku z 22.02.2021 r.

(decyzja w aktach ZUS)

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą wnioskodawczyni złożyła od niej odwołanie, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie świadczenia zgodnie z wnioskiem. W uzasadnieniu odwołująca negowała twierdzeniom pozwanego, że nie prowadziła działalności ze wskazanym kodem (...) 82.30.Z. Wyjaśniła, że jej działalność polegała i polega głównie na świadczeniu usług doradztwa i konsultacji przy organizacji różnorodnych eventów na co posiada dowody w postaci wystawionych faktur i zawartych umów. Przyznała, że zaniechała uporządkowania wpisu do (...) przez co nie uwzględniono w tym rejestrze aż do września 2020 r. jako wiodącego (...) 82.30.Z. Argumentowała, że przy analizie zapisów dotyczących spełniania warunków do prawidłowego złożenia zarówno wniosku (...) jak i (...) znajdują się zapisy, że wiodące (...) ma być wpisane do (...) na dzień 30.09.2020 r. czy 30.11.2020 r., jednocześnie akcentując, że z konstrukcji przepisów nie wynika, że takowe wiodące (...) ma być wpisane w (...) w okresach podlegających analizie (np. w analogicznym miesiącu roku poprzedniego, jak to miało miejsce we wniosku (...)). Równocześnie odwołująca się podniosła, że 29.01.2021 r. otrzymała wypłatę dodatkowego świadczenia postojowego po złożonym 26.01.2021 r. wniosku (...), akcentując, że wówczas ZUS nie kwestionował przy porównywaniu osiągniętych przychodów z października 2019 r. do października 2020 r. braku w (...) wpisu o nr (...) 82.30.Z według stanu na październik 2019 r., lecz uznał zgodnie z informacją w tarczy, że jest wystarczające by wpis ten był na 30.09.2020 r. W konkluzji wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji, zgodnie z wnioskiem (...) z 22.02.2021 r., podkreślając, że z powodu paraliżu branży eventowej jej sytuacja zawodowa jest bardzo ciężka.

(odwołanie k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie, a odnosząc się do zarzutów podniesionych w treści odwołania pozwany wskazał, że jednorazowe świadczenie postojowe wypłacone D. S. na podstawie wniosku (...) z 21.01.2021 r. zostało przyznane prawidłowo. Dodatkowo wskazał, że po wpływie przekazanego przez D. S. odwołania od zaskarżonej decyzji nr (...) z 24.02.2021 r. podjęto kontakt z ubezpieczoną i podano wnioskodawczyni, że może złożyć nowy wniosek (...) (o świadczenie postojowe), w którym porówna spadek przychodów w stosunku do innego miesiąca, tj. np. grudnia 2020 r. Zakład podkreślił, że w grudniu 2020r. płatnik składek miał wykazany kod (...) uprawniający go do otrzymania świadczenia postojowego. Pozwany wyjaśnił, że w związku z powyższym D. S. 31.03.2021 r. złożyła wniosek (...), na podstawie którego 6.04.2021 r. zostało ubezpieczonej wypłacone świadczenie postojowe. W konkluzji ZUS stwierdził, że roszczenie wnioskodawczyni zostało

zatem zaspokojone, zaznaczając, że D. S. nie przekazała pisma informującego o tym czy wycofuje odwołanie złożone od decyzji nr (...) r. Końcowo pozwany stwierdził, że decyzja była prawidłowa, podtrzymując stanowisko, że odwołanie winno zostać oddalone.

(odpowiedź na odwołanie k. 8)

Na rozprawie w dn. 23.11.2021 r. – bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku w n/n sprawie – pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie świadczenia postojowego za luty 2021 r. oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych, natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

(e-prot. z 23.11.2021 r.: 00:00:13, 00:16:52).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczynie - D. S. zamieszkuje na terytorium Polski i posiada obywatelstwo RP. (okoliczności bezsporne)

D. S. prowadzi działalność gospodarczą od 16.06.2015 r. Od momentu rejestracji działalności wnioskodawczynie w (...) zadeklarowane były następujące kody (...): jako pierwszy kod 70.22.Z – pozostałe doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania, a następnym jaki został wpisany był kod 82.30.Z - działalność związana z organizacją targów, wystaw i kongresów. Ta kolejność wpisu kodów obowiązywała do 30.09.2020 r., kiedy to wnioskodawczynie dokonała zmiany poprzez ustalenie jako pierwszego kodu (...) 82.30.Z. Po dokonaniu w/w zmiany w dniu 30.09.2020 r., na dzień 30.11.2020 r. aż do chwili obecnej - jako pierwszy pozostaje wpisany kod (...) 82.30.Z. Od początku działalność wnioskodawczynie polegała na tym samym, tj. na usługach doradczych dla branży eventowej, w szczególności na tworzeniu conceptów produkcyjnych, targów, imprez okolicznościowych, festiwali. Odwołująca od rozpoczęcia do chwili obecnej w ramach swojej działalności wykonuje cały czas takie same czynności. (wydruk zmian z (...) k. 5 akt ZUS, zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 11.06.2021 r.:00:06:40, e-prot. z 23.11.2021 r.: 00:05:50 w zw. z 00:15:25, faktur k. 4-6)

Od 20.03.2020 r. w Rzeczypospolitej Polskiej obowiązuje stan epidemii w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...)2 wywołującego chorobę (...) 19. Powyższy stan epidemii nie został zniesiony. (okoliczności bezsporne)

Wnioskodawczynie otrzymała świadczenie postojowe podczas pierwszego lockdownu.

(okoliczność bezsporna)

Wnioskodawczynie złożyła wniosek o ponowne świadczenie postojowe (...) z 22.02.2021 r., w którym oświadczyła, że przychód z jej działalności uzyskany w styczniu 2021 r. jest niższy o co najmniej 40% w porównaniu do przychodu uzyskanego z działalności w styczniu 2020 r. i podała jako kod działalności (...) 82.30.Z. (okoliczność niesporna)

Pozwany rozpoznał negatywnie w/w wniosek w zaskarżonej w n/n postępowaniu decyzji z 24.02.2021 r. podnosząc, że w styczniu 2020 r. wnioskodawczynie nie prowadziła działalności z kodem (...) 82.30.Z, który został dodany do (...) jako pierwszy dopiero 30.09.2020 r. W efekcie tej decyzji jedynym świadczeniem postojowym, którego wnioskodawczynie nie otrzymała od pozwanego - było wyłącznie świadczenie postojowe za luty 2021 r. (okoliczność niesporna)

D. S. złożyła do ZUS następujące wnioski dotyczące świadczenia postojowego:

- wniosek (...) z 6.04.2020 r. (wpływ 10.04.2020 r.) wraz z korektą –wyplata świadczenia nastąpiła 22.04.2020 r.
- wniosek (...) z 9.05.2020 r. (wpływ 13.05.2020 r.) - wypłata świadczenia nastąpiła 27.05.2020

r.

- wniosek (...) z 8.06.2020 r. (wpływ 15.06.2020 r.) - wypłata świadczenia nastąpiła 18.06.2020 r.
- wniosek (...) z 26.01.2021 r. - wypłata świadczenia nastąpiła 29.01.2021 r.
wniosek (...) z 22.02.2021 r. - co do którego pozwany wydał zaskarżoną w n/n sprawie decyzję nr 255/2021 z 24.02.2021 r. odmawiającą prawa do wypłaty świadczenia postojowego za luty 2021 r.
- wniosek (...) z 31.03.2021 r. - wypłata świadczenia nastąpiła 6.04.2021 r.
- wniosek (...) z 30.04.2021 r. - wypłata świadczenia nastąpiła 6.05.2021 r.
- wniosek (...) z 10.06.2021 r. - wypłata świadczenia nastąpiła 14.06.2021 r.

Od 16.12.2020 r. w Polsce obowiązują przepisy tzw. Tarczy 6.0, która wprowadziła m.in. jednorazowe dodatkowe świadczenie postojowe dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. Płatnicy mogli złożyć wniosek do ZUS od 30.12.2020 r. D. S. wniosek taki złożyła 26.01.2021 r. i otrzymała wypłatę 29.01.2021 r. W złożonym wniosku D. S. wykazała uprawniający kod (...) 82.30.Z i oświadczyła, że przychód w październiku 2020 r. był o 40% niższy niż przychód w analogicznym miesiącu 2019 r.

(okoliczności niesporne, a nadto pismo ZUS z 17.06.2021 r. k. 45, wnioski k. 46-70).

Powyższy stan faktyczny został odtworzony na podstawie powołanych dokumentów, których autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł jakichkolwiek przyczyn by czynić to z urzędu, a nadto na podstawie zeznań wnioskodawczyni, która na poparcie swoich zeznań przedstawiła faktury potwierdzające, że przez cały czas jej działalność gospodarcza polega na wykonywaniu takich samych czynności - tj. na usługach doradczych w branży eventowej. Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawczyni uznając, że są logiczne i przekonujące a nadto znajdują potwierdzenie w zaofiarowanych przez nią dokumentach. Podkreślić jedynie należy, że ostatecznie sporne okazało się tylko świadczenie postojowe za luty 2021 r., a także, że wbrew wywodom pozwanego w odpowiedzi na odwołanie - ZUS nie wypłacił skarżącej tego świadczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 15zq ust. 1 pkt 1 ustawy z 2.03.2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem C.- 19 , innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U poz. 1842 z późn, zm.) [czyli ustawa o C.- 19], w związku z art. 15zt ust. 1 tej ustawy i § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 19.01.2021 r. w sprawie wsparcia uczestników obrotu gospodarczego poszkodowanych wskutek pandemii C.-19 (Dz.U. poz. 152) ponowne świadczenie postojowe przysługuje osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, prowadzącej na dzień 30.11.2020 r. pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności ((...)) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami: 49.39.Z, 55.10.Z, 55.20.Z, 55.30.Z, 56.10.A, 56.10.B, 56.21.Z, 56.29.Z, 56.30.Z, 59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.14.Z, 59.20.Z, 74.20.Z, 77.21.Z, 79.11.A, 79.12.Z, 79.90.A, 79.90.C, **82.30.Z**, 85.51.Z, 85.52.Z, 85.53.Z, 85.59.A, 85.59.B, 86.10.Z w zakresie działalności leczniczej polegającej na udzielaniu świadczeń w ramach lecznictwa uzdrowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1662), lub realizowanej w trybie stacjonarym

rehabilitacji leczniczej, 86.90.A, 86.90.D, 90.01.Z, 90.02.Z, 90.04.Z, 91.02.Z, 93.11.Z, 93.13.Z, 93.19.Z, 93.21.Z, 93.29.A, 93.29.B, 93.29.Z, 96.04.Z, 96.01.Z, której przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych uzyskany w jednym z dwóch miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku był niższy co najmniej o 40 % w stosunku do przychodu uzyskanego w miesiącu poprzednim lub w analogicznym miesiącu roku poprzedniego.

Zgodnie z art. 15 zą ust. 2 ustawy o (...)19 w związku z § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia ponowne świadczenie postojowe przysługuje osobom zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są:

1) obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej lub

2) posiadającymi prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub

3) cudzoziemcami legalnie przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z art. 15zq ust. 3 w/w ustawy w związku z § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia ponowne świadczenie postojowe przysługuje, gdy w następstwie wystąpienia C.-19 doszło do przestoju w prowadzeniu działalności.

Zgodnie z art. 15zq ust. 4 pkt 3 ustawy o C.- 19 w związku z § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia, ponowne świadczenie postojowe przysługuje osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, jeżeli rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu, chyba że podlega ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Nie ulega wątpliwości, że celem wprowadzenia przedmiotowych przepisów ustawy o C.-19 było przeciwdziałanie negatywnym następstwom nakładania daleko idących ograniczeń w prowadzeniu działalności gospodarczej, w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa S.-cov-2. Pomoc finansowa miała obejmować rodzaje działalności najbardziej poszkodowane wskutek wprowadzania szczególnych zasad bezpieczeństwa czy obostrzeń sanitarnych. Jak słusznie wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w B., cel ustawy wymaga, aby organy udzieliły pomocy wszystkim przedsiębiorcom, którzy spełniają wymagane kryteria rzeczywiście, a nie tylko formalnie (zob. wyrok WSA w Białymstoku z 28.04.2021 r., I SA/Bk 140/21).

Organ rentowy argumentował, że wnioskodawczyni nie przysługuje prawo do spornego świadczenia postojowego za luty 2021 r., albowiem według zapisów w (...) w styczniu 2020 r., tj. przed dniem 30.09.2020 r., przeważającym rodzajem działalności była działalność oznaczona kodem (...) 70.22.Z (pozostała działalność doradcza w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania).

Natomiast wnioskodawczyni podnosiła, że od samego początku przez cały czas przedmiotem jej działalności gospodarczej była i nadal jest działalność doradcza w branży eventowej, podkreślając, że w (...) od początku do 30.09.2020 r. były wpisane kody (...): jako pierwszy 70.22.Z, ale także jako kolejny 82.30.Z, a także, że do zmiany przeważającego kodu (...) doszło 30.09.2020 r. na kod 82.30.Z, a zatem na dzień 30.11.2020 r. przeważającym kodem (...) był 82.30.Z, a ponadto akcentowała, że jedynym spornym świadczeniem postojowym, którego nie wypłacił jej pozwany było wyłącznie sporne świadczenie za luty 2021 r., gdyż zarówno poprzednie wnioski, jak i następne jakie składała - były pozytywnie rozpoznane przez ZUS.

W ocenie Sądu wnioskodawczyni wykazała, że faktycznym przeważającym przedmiotem wykonywanej działalności jest od samego początku przez cały czas prowadzenie działalności doradczej w branży eventowej, dla której przeważającym kodem (...) jest 82.30.Z. Organ rentowy nie wykazał okoliczności przeciwnych, argumentując wyłącznie w oparciu o zapis z rejestru (...).

W ocenie Sądu z interpretacją organu rentowego (formalistyczną) nie można się zgodzić, albowiem art. 15 zs (2) ust. 8 ustawy (ustanawiający wymóg legitymowania się przeważającym określonym w ustawie kodem (...) czy to na dzień

30.09.2020 r. czy też na dzień 30.11.2020 r.) ma charakter jedynie pomocniczy, umożliwiający organowi rentowemu rozpatrywanie wniosków.

Należy przypomnieć, że Polska Kwalifikacja (...), została wprowadzona rozporządzeniem Rady Ministrów z 24.12.2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) - Dz. U. z 2007 r. Nr 251, poz. 1185. Rozporządzenie to zostało wydane w związku z art. 40 ustawy o statystyce publicznej, zgodnie z którym Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w porozumieniu z właściwymi naczelnymi organami administracji państwowej, opracowuje podstawowe do określenia przebiegu i opisu procesów gospodarczych i społecznych standardowe klasyfikacje i nomenklatury, wzajemne relacje między nimi oraz ich interpretacje, zaś zostają wprowadzone na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów.

Ustalone w ten sposób klasyfikacje stosuje się m.in. w urzędowych rejestrach i systemach informacyjnych administracji publicznej czy statystyce. Przy czym w ocenie Sądu kod (...) w żadnym wypadku nie przesądza o faktycznie wykonywanej działalności. Wprowadzone w tym trybie standardowe klasyfikacje i nomenklatury stosuje się w statystyce, ewidencji i dokumentacji oraz rachunkowości, a także w urzędowych rejestrach i systemach informacyjnych administracji publicznej. Oznacza to, że kod (...) ma w istocie charakter jedynie statystyczny, i w żadnym wypadku nie przesądza o faktycznie (realnie) wykonywanej działalności. Niewątpliwie zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z 6.03.2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie (...) dla Przedsiębiorcy prowadzący działalność winien dokonać aktualizacji wpisu w ustawowym terminie, nie sposób jednak wywodzić z tej normy sankcji dla przedsiębiorcy mającej objawiać się odmową przyznania pomocy publicznej związanej z wybuchem epidemii wirusa (...) 2.

Wnioskodawczyni przyznała, że zaniechała uporządkowania wpisu w (...) aż do 30.09.2020 r. co do kodu wiodącego 82.30.Z. W istocie to na przedsiębiorcy spoczywa obowiązek aktualizacji wpisu w ustawowym terminie, nie sposób jednak wywodzić z tego sankcji w postaci odmowy przyznania pomocy publicznej związanej z zaistniałą epidemią.

Co prawda domniemywa się, że dane zawarte w rejestrze są prawdziwe, ale zgodnie z art. 234 k.p.c. domniemania ustanowione przez prawo (domniemania prawne) wiążą sąd; mogą być jednak obalone, ilekroć ustawa tego nie wyłącza. Domniemanie związane z rejestrem może być obalone. Dopuszcza się zatem przedstawienie dowodów, które wskazują, że dane zawarte w rejestrze nie są zgodne z rzeczywistością (zob. wyrok WSA z 26.04.2018 r., (...) SA/Wa (...)).

Odmienne interpretacja doprowadziłaby do wykluczenia podmiotów, którym faktycznie przysługuje prawo do pomocy w związku z zaistniałą sytuacją epidemiczną. Sam wpis w ewidencji nie przesądza o tym, że nie jest dopuszczalne badanie przedmiotu faktycznej działalności. Nadto sporny przepis posługuje się pojęciem osoby „prowadzącej na dzień 30 września 2020 r. pozarolniczą działalność gospodarczą”, co nie jest tożsamym ze stwierdzeniem „wpisanej” działalności gospodarczej.

Dla uniknięcia nadużyć ze strony wnioskujących, którzy dokonywali wstecznych zmian wpisów do kwestii tej należy podchodzić ze szczególną ostrożnością, ale zachowanie drogi odwoławczej od decyzji organu rentowego przed sądem powszechnym umożliwia wykazywanie im stanu faktycznego za pomocą wszelkich środków dowodowych przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego. Powszechnie wiadome jest, że przedsiębiorcy nie przywiązali wagi do kolejności używanych kodów i często wpisy nie odzwierciedlają rzeczywistego stanu.

Taka sytuacja miała właśnie miejsce w niniejszej sprawie, gdyż odwołująca się wpisała do (...) od początku kilka kodów – wśród których od samego początku jako kolejny był też wpisany 82.30.Z. Jak już wspomniano - kod użyty we wpisie jest jednak jedynie pomocny i nie może być traktowany jako czynnik decydujący, niepodważalny w sytuacji, gdy okoliczności faktyczne wskazują, że nie odpowiada on rzeczywistości. Zdaniem Sądu dla oceny czy wnioskodawczyni prowadziła zarówno w styczniu 2020 r., jak i na dzień 30.09.2020 r. czy na dzień 30.11.2020 r. działalność gospodarczą określoną przez ustawodawcę za pomocą wskazanych kodów istotne są okoliczności faktyczne, a nie jedynie teś wpis do (...). W ocenie Sądu wnioskodawczyni wykazała złożonymi do akt dokumentami i własnymi zeznaniami, że od samego początku prowadzona przez nią przeważająca działalność gospodarcza polega na tym samym i jest nią

działalność doradcza w branży eventowej, która zawiera się w kodzie (...) 82.30.Z, co skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji i przyznaniem wnioskodawczyni prawa do spornego świadczenia postojowego. W niniejszej sprawie z danych w (...) wynika też, że na dzień 30.11.2020 r. stan rzeczywisty został już przez odwołującą się uaktualniony, bo zmiana kodu na właściwy miała miejsce 30.09.2020 r.

Należy na marginesie podnieść także, że organ rentowy argumentował, iż wnioskodawczyni nie przysługuje prawo do spornego świadczenia, albowiem wnioskodawczyni w styczniu 2020 r nie prowadziła działalności gospodarczej o tożsamym kodzie (...) jak w dniu styczniu 2021 r.

W ocenie Sądu z taką interpretacją przepisu nie można się zgodzić. Przepis nie precyzuje takiej przesłanki. Przepis posługuje się jedynie słowem „tej”, a więc nie „tej samej”.

Organ rentowy nie kwestionował pozostałych przesłanek uprawniających wnioskodawczynię do spornego świadczenia.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy, w oparciu o treść art. 477[14] §2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję, o czym orzeczono, jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł, jak w punkcie 2 sentencji wyroku, mając na względzie zasadę odpowiedzialności za wynik procesu określoną w art. 98 §1 i 2 k.p.c. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego została ustalona na podstawie §9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018, poz. 265).

A.P.